

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/108/2014
Identifikačné číslo spisu:	7012201033
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7012201033.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: V. D. Y., bytom v Y. - D., W.. XX, zastúpeného: JUDr. Augustínom Tomášom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Floriánska č. 16, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 17. augusta 2012, č. 1N 2334/12, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k.7Sp/21/2014-56 zo dňa 18. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7Sp/21/2014-56 zo dňa 18. septembra 2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) v zmysle § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozsudkom zo dňa 18. septembra 2014, č. k.7Sp/21/2014-56, potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 17. augusta 2012, č. 1N 2334/12, ktorým na základe žiadosti navrhovateľa zo dňa 9. júla 2012 nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci jeho odvolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. mája 2012 č. k. 7Cb/786/2000 o zamietnutí pripustenia vstupu navrhovateľa do konania na strane žalobcu.

Podľa obsahu odôvodnenia rozhodnutia krajský súd z uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. mája 2012, č. k. 7Cb/786/2000-187, v právnej veci žalobcu FÉNIX VP s.r.o. Košice (žalobou zo dňa 11. októbra 2000) voči žalovanej správkyňi konkurznej podstaty úpadcu KAVEKO V. s.r.o. Košice o určenie pravosti pohľadávky vo výške 108.736.346,05 Sk (3.609.385,45 eur) zistil, že aj podľa názoru správneho súdu uznesenie obsahuje všetky podstatné tvrdenia a právne závery vyvracajúce právnu možnosť pripustenia účasti navrhovateľa v predmetnom konaní na strane žalobcu. Súčasne poukázal na obsah odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. apríla 2013, č. k. 3Obo/45/2012, ktorým najvyšší súd na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu krajského súdu

zo dňa 2. mája 2012, č. k. 7Cb/786/2000-187, došiel k právnym záverom nevyvracajúcim závery prvostupňového súdu. Tiež poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. marca 2014, č. k. I. US 125/2014-10, ktorý nevyhovel ústavnej sťažnosti navrhovateľa proti predmetnému uzneseniu najvyššieho súdu.

Krajský súd došiel k záveru, že vydaním uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. apríla 2013, č. k. 3Obo/45/2012, bola právoplatne právne vyriešená otázka možnosti vstupu navrhovateľa do konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod č. k. 7Cb/786/2000, v rámci ktorého v štádiu odvolacieho konania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. mája 2012, č. k. 7Cb/786/2000-187, sa navrhovateľ v preskúmvanej právnej veci domáhal priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci. Navrhovateľ preto nesplnil danú zákonnú podmienku pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (ďalej len „zákona č. 327/2005 Z. z.“).

Krajský súd v Košiciach preskúmvaným rozsudkom navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania z dôvodu jeho neúspešnosti v konaní (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ odvolanie. V odvolaní uviedol, že žiadosť o právnu pomoc podal v súvislosti s odvolaním proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. mája 2012, č. k. 7Cb/786/20003-187. Namietal, že odvolací súd (Najvyšší súd Slovenskej republiky) na základe jeho odvolania vydal rozhodnutie sp. zn. 3Obo/45/2012 bez toho, aby vyčkal na skončenie konania o jeho nároku na právnu pomoc ex-offo, teda nerešpektoval jeho základné právo na právnu pomoc v odvolacom konaní. Navrhovateľ mal za to, že v prejednávanej veci krajský súd musel mať k dispozícii spis sp. zn. 7Cb/786/2000, z ktorého je zrejmé, že rozhodnutím odvolacieho súdu 3Obo/45/2012 bolo porušené jeho základné právo na právnu pomoc v konaní. Ďalej navrhovateľ uviedol, že v spise sp. zn. 7Cb/786/2000 je aj jeho vyjadrenie zo dňa 16. júna 2013, v ktorom avizuje podanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a rovnako súčasťou spisu aj je podané dovolanie zo dňa 12. júla 2013. Navrhovateľ preto tvrdil, že v konaní 3Obo/45/2012 boli porušené jeho základné práva. Navrhovateľ ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 125/2014, ktorým bola jeho sťažnosť odmietnutá ako predčasne podaná, lebo sa domáhal rovnakého práva aj na dovolacom súde, o ktorom dovolací súd ešte nerozhodol. Navrhovateľ tiež namietal, že súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom, lebo ho neoboznámil s vyjadrením odporcu zo dňa 25. augusta 2013, s ktorým sa musel oboznámiť až pri nahliadnutí do spisu. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 3Obo/45/2012, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ bol voči súdu nečinný, keď nereagoval na odkaz a oznam krajského súdu na Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci vo vydanom uznesení o oslobodení od súdnych poplatkov. Preto nevidel žiadne pochybenie krajského súdu tak, ako ho prezentoval navrhovateľ. Odporca ďalej uviedol, že vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti ani nepredkladal žiadne dôkazy, ku ktorým by bolo potrebné umožniť druhému účastníkovi, aby sa vyjadril, preto námietku navrhovateľa nepokladal za dôvodnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a došiel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil ako zákonné napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu o nepriznaní

nároku navrhovateľovi na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, či súd prvého stupňa správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmavacieho konania podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. v danej veci je rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku v napadnutej časti týkajúcej sa veci samej napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom vo veci samej v zásade považuje za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza nasledovné dôvody.

Zo žiadosti navrhovateľa doručenej odporcovi 9. júla 2012 vyplýva, že žiadal o poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. pre odvolacie konanie začaté na základe podaného odvolania proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 2. mája 2012 sp. zn. 7Cb/786/2000, ktorým súd nevyhovel jeho žiadosti o pripustenie vstupu do prebiehajúceho súdneho konania podľa § 92 O.s.p. vo veci o určenie pravosti pohľadávky 360,94 eur. Dôvodom vstupu do konania bola zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 26. februára 2012, ktorú krajský súd pokladal za neplatný právny úkon, pretože tento právny úkon bol vykonaný po vyhlásení konkurzu (16. júla 2009) na majetok úpadcu FENIX VP, s r o. Košice.

Z obsahu spisu je nepochybné, že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací vydal uznesenie zo dňa 23. apríla 2013 sp. zn. 3Obo/45/2012, ktorým odvolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. mája 2012 č. k. 7Cb/786/2000-187 podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správne. Odvolací súd tak rozhodol po zistení, že zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená po vyhlásení konkurzu na spoločnosť FÉNIX VP, s.r.o. Košice. Zmluvu podpísala totožná osoba za postupcu aj postupníka V. Y. (tu navrhovateľ). V. Y. ako konateľ spoločnosti úpadcu FÉNIX VP, s.r.o. po vyhlásení konkurzu, už nemohol uzatvárať zmluvu o postúpení pohľadávok, nakoľko oprávnenie nakladať s majetkom úpadcu po vyhlásení konkurzu prináleží iba správcovi konkurznej podstaty Ing. Marcinčincovi.

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. apríla 2013 sp. zn. 3Obo/45/2012 bolo predmetom dovolacieho konania na návrh navrhovateľa (aj jeho manželky Ing. R.). Dovolací súd uznesením sp. zn. 1ObdoV/19/2013 a 1ObdoV/20/2013 dovolanie zamietol ako neprípustné. Dovolací súd sa stotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu v tom, že dovolatelia zmluvy o postúpení pohľadávok neboli oprávnení urobiť, a preto ich vstup do daného konania nie je možný.

Uvedeným rozhodnutím odvolacieho súdu bol potvrdený právny záver preskúmaného rozhodnutia odporcu zo 17. augusta 2012 sp. zn. 1N 2334/12, že navrhovateľ po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu ako konateľ úpadcu už nebol oprávnený podpísať zmluvu o postúpení pohľadávok úpadcu, z ktorého dôvodu navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci s odôvodnením, že nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 3Obo 45/2012 a dovolacieho súdu 1ObdoV/19/2013 v danom prípade zakladajú v podstate zákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporcu.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku odporcu k procesnému pochybeniu súdu prvého stupňa o nedoručení mu písomného vyjadrenia odporcu k jeho návrhu je potrebné uviesť, že i v prípade akceptácie pochybenia by v konečnom dôsledku nemalo vplyv na vecne iné alebo výhodnejšie rozhodnutie.

Vzhľadom na uvedené, dovolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že napadnuté preskúmané rozhodnutie odporcu vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.